

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Шумен, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагюзян

Членове: Теодора Енч. Димитрова
Петранка Б. Петрова

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагюзян Въззивно гражданско
дело № 20243600500073 по описа за 2024 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №10/15.01.2024г. по гр.д.№519/2023г. по описа на ВПРС, съдът е задължил, на осн. чл. 5, ал.1, т. 1 от ЗЗДН, Б. Р. С. с ЕГН: *****, с пост. адрес: с. ...., общ. Велики Преслав, обл. Шумен, ул. „.....“ № 7 ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА от извършване на домашно насилие по отношение на Ю. О. Х., ЕГН: *****, с пост. адрес: гр. ...., общ. ...., обл. Шумен, ул. „.....“ № 23, вх. 1, ет. 1, ап. 2, забранил е на осн. чл. 5, ал.1, т. 3 от ЗЗДН, на Б. Р. С. с ЕГН: ***** ДА ПРИБЛИЖАВА на по-малко от 50 метра молителката Ю. О. Х., ЕГН: *****, ЖИЛИЩЕТО, което Ю. О. Х., ЕГН: ***** обитава, находящо се в гр. ...., общ. ...., обл. Шумен, ул. „.....“ № 23, вх. 1, ет. 1, ап. 2, местата за социални контакти и отдих, както и други обществени места и сгради, които Ю. О. Х. посещава, ЗА СРОК ОТ ДВАНАДЕСЕТ МЕСЕЦА (след приспадане на срока на действие на наложените мерки със заповед за незабавна защита № 5/19.10.2023 год., на осн. чл. 5, ал. 2 от ЗЗДН), на основание чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН е наложил на Б. Р. С. с ЕГН: ***** „ГЛОБА” в размер на 200,00 лв. (двеста лева), на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН е постановил ДА СЕ ИЗДАДЕ на Ю. О. Х., ЕГН: ***** ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА ОТ ДОМАШНО НАСИЛИЕ, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. чл. 11 и чл. 16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК е осъдил Б. Р. С. с ЕГН: ***** ДА ЗАПЛАТИ държавна такса в размер на 25,00 лв. и 5 лева такса за издаване на изпълнителен лист, осъдил е Б. Р. С. с ЕГН: ***** ДА ЗАПЛАТИ на Ю. О. Х., ЕГН: ***** сторените съдебно-деловодни разноски в размер на 600 лева – адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението е обжалвано от ответника Б. Р. С., действащ ,чрез пълномощника си адв.М. В. от ШАК като неправилно и незаконосъобразно по изложените в жалбата съображения. Жалбоподателят моли съдът да отмени решението и вместо това да обезсили издадената заповед за защита и да му се присъдят направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна Ю. О. Х., действаща ,чрез пълномощника си адв. В. П. от ШАК е депозирала отговор на въззивната жалба с който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съдът да потвърди обжалваното решение.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.17 ал.1 от ЗЗДН от надлежна страна, при наличието на правен интерес и е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

След проверка по реда на [чл. 269 от ГПК](#), въззивният съд намери, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като в хода на процеса и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Като обсъди основанията и доводите изложени от страните ,както и събраните по делото доказателства ,съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционният съд и на осн.чл.272 ГПК препраща към мотивите на ШРС , като по този начин те стават част от съжденията на настоящия съдебен състав.

Производството по делото е образувано по молба на Ю. О. Х. за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу Б. Р. С. за извършен акт на домашно насилие на 9.10.2023г. в гр..... и налагане на мерки за защита по чл.5 ал.1 от ЗЗДН.

В молбата си с правно основание чл. 8, т. 1 от ЗЗДН молителката сочи, че с ответника живели на семейни начала в продължение на 9г. до 2021г., когато се разделили. От тогава ответникът не престанал да я търси и тя била обект на насилие четири пъти. Твърди, че на 9.10.2023г. в гр..... ответникът и нанесъл удар с юмруг в лицето в лявата страна , от което тя изпитала силна болка. Моли за налагане на ответника на мерки по чл. 5 ал.1 от ЗЗДН .

Не е спорно между страните , че те са съжителствали на семейни начала до 2021г., когато се разделили. Следователно молителката Ю. О. Х. е легитимирана да търси защита по ЗЗДН като лице пострадало от домашно насилие срещу ответника Б. Р. С. , който е от кръга лица по чл.3 т.2 от ЗЗДН.

Молбата е депозирана в срока по чл.10 ал.1 от ЗЗДН и е процесуално допустима. Молителката е декларирала, че на 9.10.2023г. в гр..... ответникът и нанесъл удар с юмруг в лицето в лявата страна. Декларацията е годно писмено доказателство по делото и следва да се цени като такава по смисъла на чл.9 ал.3 от ЗЗДН . От събраните по делото доказателства, се установява истинността на декларираните обстоятелства. Съдът кредитира представеното съдебно-медицинско удостоверение, в което са констатирани претърпените

от молителката травматични увреждания като съдебният лекар е достигнал до извод, че те добре отговарят да са получени по време и място както съобщава освидетелстваното лице, а именно: на 09.10.2023 год. около 16:30-17:00 часа в резултат на нанесен ѝ удар с юмрук в областта на лицето, като по време на удара се намирала на шофьорското място в лек автомобил. Също така пред ВПРС са били разпитани четирима свидетели на страната на молителката. Пред свидетелите Ж. и Ч. молителката е споделила, че ѝ е бил нанесен удар от ответника (според Ж. с шамар, а свид. Ч. не е сигурна дали ударът е бил нанесен с юмрук или с шамар). Свид. Ж. посочи пред съда, че не е видял видими белези от удар по лицето на молителката, но тя била превъзбудена, ядосана и разтревожена. В същата насока са и показанията на свид. Ч., която допълва, че лицето на молителката било червено, била превъзбудена, едновременно уплашена и ядосана от случката и повишавала тон на ответника. Свидетелките Ю. и О. също са възприели непосредствено емоционалното и физическото състояние на ищцата след конфликта, възникнал между страните по делото, поради което съдът не намира основание да не ги кредитира. В тази връзка, съдът намира за необходимо да отбележи, че отчита вероятната заинтересуваност на свид. О. от изхода на делото, с оглед родствената ѝ връзка с молителката. Свид. Ю. е забелязала, че молителката е била уплашена след случката, а свид. О. е обърнала внимание, че когато дъщеря ѝ се прибрала у дома от лявата страна на лицето ѝ имало червенина, която впоследствие започнала леко да се подува и да посинява. Нейните възприятия напълно кореспондират с констатациите на съдебния лекар, издал приложеното по делото СМУ. Ноторен факт е, че кръвонасяданията, които могат да се получат след удар с юмрук могат да се визуализират веднага след травмата, но това не е задължително, затова и е напълно възможно да не бъдат възприети при обикновен оглед минути след удара. Самото обстоятелство, че по-малко от едно денонощие след събитията, осъществили се на 09.10.2023 год., съдебният лекар е констатирал леко изразен травматичен оток и бледо синкаво кръвонасядане на лявата буза, обхващащо и част от лявата скула на площ 5/4 см. и е достигнал до заключение, че тези травматични увреждания биха могли да са получени по време и начин, съобщени от пострадалата, а именно: в резултат на нанесен удар с юмрук в областта на лицето, доказва твърденията на молителката. Не бяха ангажирани убедителни доказателства, оборващи констатациите на съдебния лекар, нито бяха представени доказателства, водещи до извод, че друг, а не Б., е нанесъл удар с юмрук в областта на лицето на молителката в ляво. Напротив, травматичните увреждания на молителката съответстват на описаната от нея фактическа обстановка, която на практика не се различава от поддържаната от ответника такава, с изключение на това, че ответникът твърди, че не е нанасял удар на молителката, нито с юмрук, нито с шамар. И двете страни заявяват, че молителката е била в колата си на шофьорската седалка и че вратата е била отворена. Приетите писмени доказателства безспорно доказаха тезата на молителката, а именно, че ответникът се е пресегнал от към шофьорската врата, която е била отворена и е нанесъл удар с юмрук на молителката в лявата част от лицето ѝ – областта на тялото, която е била открита, предвид седналото ѝ положение и лесно достъпна, доколкото автомобилът е с лява дирекция. Съдът не кредитира показанията на свид. Ш., преценени по реда на чл. 172 от ГПК, доколкото същата

предвид поддържаните интимни отношения с ответника е заинтересувана от положителен изход на делото за последния. Въпреки, че е била единствен очевидец на събитията от 09.10.2023 год. свидетелката основно е коментирала изпращани от молителката до различни адресати съобщения с обидно съдържание, което не касае настоящото производство за защита от домашно насилие. Свидетелката Х. - майка на ответника не излага никакви факти и обстоятелства, относими към предмета на доказване в настоящото производство – възприятията ѝ за събитията от 09.10.2023 год. не са непосредствени, а почиват на разкази на ответника, поради което не се взимат предвид от настоящия съдебен състав. Освен това показанията ѝ в частта, в която категорично отрича синът ѝ да е чупил стъклото на автомобила на бащата на молителката влизат в колизия с представени по делото официални документи, установяващи това обстоятелство, поради което и не отговарят на обективната истина. Показанията на свидетеля Ф.А. не са относими към предмета на доказване в настоящото производство, а именно осъществено ли е било или не домашно насилие спрямо молителката на посочената от нея дата, поради което не следва да бъдат взети под внимание. Освен това и този свидетел не е бил очевидец на възникналия конфликт, а само възпроизвежда разказаното от ответника, като показанията му в тази част не са непосредствени и не могат да послужат при оформяне на изводите на съда. Предвид гореизложеното по делото от показанията на разпитаните пред ВПРС свидетели на страната на ответника не се опровергават декларираните от молителката в декларацията обстоятелства .

На основание чл. 2 от ЗЗДН, домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършено спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. За осъщественото домашно насилие на 9.10.2023г. молителката е депозирала декларация и изложеното в нея се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.2, т.3 от ЗЗДН декларацията се явява доказателствено средство, а съгласно чл.13, ал.3 от същия закон, дори когато няма други доказателства, съдът издава заповед за защита само на основание приложената декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН. Лице, което иска да му бъде предоставена защита по реда на ЗЗДН следва да установи в съдебното производство, при условията на пълно и главно доказване твърдения акт на насилие, неговия вид, място и дата на извършване, както и извършителя на деянието и неговата вина. Законът позволява доказването на посочените факти да се извърши посредством всички предвидени в ГПК доказателствени средства, както и с посочените в чл.13, ал.2 писмени доказателства, като допуска, когато няма други доказателства, съдът да издаде заповед за защита само на основание приложена декларация по чл.9, ал.3. Нормата на чл.13, ал.3 от ЗЗДН придава самостоятелна и презумптивна доказателствена стойност на декларацията в случай, че по делото липсват други доказателства. В настоящия случай, по делото са налични свидетелски показания и писмени доказателства, които доказват твърденията на молителката. При направеното по делото оспорване от ответника на твърденията, че е

извършил акт на домашно насилие, негова бе доказателствената тежест да проведе успешно насрещно доказване, което да обори изложеното в молбата и декларацията и да разколебае доказателствената ѝ стойност. ЗЗДН изрично предвижда провеждането на спорно съдебно производство по реда на чл.12, ал.1 и чл.15 от ЗЗДН, с възможност за събиране на доказателства от страните, като е гарантирано и правото на защита на ответника, който има възможност и следва да опровергава доказателствената сила на декларацията по чл.9, ал.3 от ЗЗДН, чрез представяне на съответни доказателства. В конкретния случай обаче ответникът не доказва, че не е извършил акт на домашно насилие на посочената дата. Предвид на това и изложените в жалбата на ответника възражения относно липсата на осъществен акт на домашно насилие спрямо молителката са несъстоятелни.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че проява на домашно насилие извършено от ответника спрямо молителката е налице на 9.10.2023г. в гр....., когато ответникът ѝ нанесъл удар с юмрук в лицето в лявата страна, което поведение е упражнен физически и психически тормоз над молителката и това по смисъла на чл. 2 от ЗЗДН представлява домашно насилие.

Ето защо, съдът намира, че в полза на молителката следва да се издаде заповед за защита от домашно насилие, като на ответника се наложат предвидените в чл.5, ал.1 от ЗЗДН мерки, като същите се съобразят с тежестта на извършеното, и поведението на упражняващия насилие.

С оглед характера на упражненото спрямо молителката домашно насилие съдът намира, че подходящи мерки в настоящия случай са мерките, посочени в чл.5, ал.1, т.1 и т. 3 от ЗЗДН, а именно: задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие и забрана на извършителя да приближава молителката, жилището, което обитава, местата за социални контакти и отдиш, както и други обществени места и сгради, които посещава на по-малко от 50 метра, предвид площта на град ..... При преценка на срока на мерките следва да бъде съобразена интензивността и характера на осъществения от страна на ответника акт на домашно насилие. Предвид изложеното и като съобрази искането на молителката, настоящият съдебен състав намира, че срокът на мярката по т. 3 следва да бъде в размер над средния, предвиден в разпоредбата на чл.5, ал.2 от ЗЗДН, а именно общо 15 месеца. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗЗДН в актуалната ѝ редакция мерките по ал. 1, т. 2 – 5 се налагат за срок от три до 18 месеца при приспадане на срока на действие на мерките при издадена заповед за незабавна защита по чл. 18 и 19. В случая е налице издадена заповед за незабавна защита на 19.10.2023 год. След приспадане на срока на действие на наложените мерки със заповед за незабавна защита № 5/19.10.2023 год. (за период от 3 месеца), наложените с решението мерки следва да са за период от 12 месеца.

Освен това на основание разпоредбата на чл.5, ал.4 от ЗЗДН съдът съобрази обстоятелството, че на нарушителя следва да бъде наложена и съответна по размер глоба. В настоящия случай съдът намира, че на ответника следва да бъде наложена глоба в минималния, предвиден в закона размер, а именно 200 лева. При определяне размера на глобата съдът съобрази липсата на данни за материалното състояние на нарушителя. В

тежест на ответника следва да бъде възложено и заплащането на дължимата по делото държавна такса в размер на 25 лева, на осн. чл. 16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

На основание чл. 11 от ЗЗДН във вр. т.16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да заплати ДТ в размер на 12.50лв. за въззивната инстанция .

Съобразно изхода от спора следва жалбоподателят да се осъди да заплати на молителката направените от нея разноски по делото за въззивната инстанция в размер на 600лв. за адвокатски хонорар.

Водим от гореизложеното и на осн.чл.271 от ГПК ,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №10/15.01.2024г. по гр.д.№519/2023г. по описа на ВПРС.

ОСЪЖДА Б. Р. С. с ЕГН: ***** с пост. адрес: с. ...., общ. Велики Преслав, обл. Шумен, ул. „.....“ № 7 да заплати на Ю. О. Х., ЕГН: ***** с пост. адрес: гр. ...., общ. ...., обл. Шумен, ул. „.....“ № 23, вх. 1, ет. 1, ап. 2 разноски по делото за въззивната инстанция в размер на 600лв. за адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА Б. Р. С. с ЕГН: ....., с пост. адрес: с. ...., общ. Велики Преслав, обл. Шумен, ул. „.....“ № 7 да заплати по сметка на ШОС държавна такса по делото в размер на 12.50лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____